

آن نوع موسیقی که عرفا بدان نظر دارند صورتی قدسی دارد

شماره پرسش: ۱۲۲۰۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۲/۲۵ ۰۱:۲۷:۵۰

متن پرسش

با عرض سلام و ارادت: استاد دوستی دارم که در مورد شمس و مولانا مطالعاتی داشته و امروز من مطلبی رو ازش خوندم که برای من شبهه ایجاد کرده: «شمس موسیقی را تا حد وحی ناطق پاک و نوای چنگ را تا حد قرآن فارسی بالا می برد و می ستاید (ش.۱۱۰) و مکتب مولوی میراث این آموزش و ستایش را به بهای همه تعصب ورزی ها و کارشکنی ها، قرن ها به جان می خرد و تا به امروز آن را زنده نگه می دارد. مولوی پس از برخورد با شمس، موسیقی دوستی و سماع را تا بدان حد گسترش می دهد که حتی به طور هفتگی، مجلسی ویژه سماع بانوان، همراه با گل افشانی و رقص و پایکوبی زنان در قونیه بر پای می دارد. (افلاکی، ۴۶۸/۳ و ۵۹۱/۳ خط سوم صفحه ۷۴۴)» با توجه به بیانات شما در مورد مولوی که فردی عرفانی است، برپایی مجلس ساز و آواز و رقص و پایکوبی زنان در مورد ایشان صحت دارد؟ لطفا تشریح فرمایید. با سپاس

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ابتدا عنایت داشته باشید که آن نوع موسیقی که عرفا بدان نظر دارند صورتی قدسی دارد که حاصل انس با آن فضای معنوی جمع‌الجمعی، مثنوی مولوی است و از آنجایی که مولوی سخت عالم متشرعی است، باید گزارش‌های افلاکی را در آن فضا معنا کرد. و موضوع سماع و حلیت آن در بین فقها مورد بررسی است و این غیر از ساز و آوازهایی است که ما تصور می‌کنیم. موفق باشید